

Klokken 7 Aften gjenoptoges Mødet.

Formanden: Det Affnit, som jeg nu skal sætte under Forhandling, omfatter Lovudkastets § 70 med de dertil stillede Ændringsforslag.

Ordføreren: Det vil let sees, at § 70 har til Hensigt at tilveiebringe en Lighed i Byrder imellem Haandværkere paa Landet og Haandværkere i Kjøbstæderne. Udvalget har stillet et Forslag til denne Paragraph, som gaaer ud paa, at 2det Punktum skulde udgaae. Det er grundet derpaa, at man ikke fandt, at det med Billighed kunde paalægges de Haandværkere, som kom i dette Tilfælde, at træffe de Foranstaltninger, som udfordredes til, at deres Eiendomme kunde sættes i Stat; vi antog, at det var Noget, som maatte være det Offentliges Sag. Der er af Majoriteten foreslaaet en anden Ændring, som gaaer ud paa, at den Frihed, som tilkommer de nu paa Landet bosatte Haandværkere med Hensyn til denne Afgift, skulde vedvare for de nærværende, indtil de flyttede. Udvalgets Mindretal har imidlertid ikke villet gaae ind herpaa. Det antager nemlig, at, naar der indføres en ny Stat, maa Enhver finde sig i at betale den, som kommer i det Tilfælde, Loven forudsætter, og det forekommer os, at der i nærværende Forslag er vist en tilstrækkelig Begunstigelse, naar man udsætter Tiden til 1ste April 1862. Det vil ogsaa medføre en Forskjellighed i de Bilskaar, hvorunder der arbeides, naar nogle Haandværkere skulle være frie og andre ikke. Endelig er der af et Mindretal foreslaaet et Tillæg til denne Paragraph, som gaaer ud paa, at de nærværende skulle vedblive at nyde den i Frdn. af 1ste October 1802 tilstaaede Fritagelse for Bygningsafgift af de Bygninger, som ikke ere taxerede til 200 Rd. Assuranceværdi. Dette er udtrykkelig hjemlet i den samme Frdn. § 32, og jeg for min Deel indseer ikke, at denne § 70 paa nogen Maade kan betage disse Haandværkere den Ret, som nu er hjemlet dem. Jeg vil derfor henstille til de ærede Forslagsstillere, om de ikke ville frasælde deres Forslag, der synes aldeles overflødig.

Scholer: Det kan jo vel være, at det ligger i den nævnte Paragraphs Ord i Frdn. af 1ste October 1802, at de maae være frie. Imidlertid antager jeg ikke, at der kan være Noget til Hinder for at tilføie det. Det kunde maaftke misforstaaes, hvis Loven kom ud uden en saadan Tilføining, og jeg er derfor af den Formening, at det vil være hensigtsmæssigt, om en saadan sandt Sted.

Indenrigsministeren: Det Forslag, der er stillet til 1ste Stykke, skal jeg efter Omstændighederne ikke modsætte mig. Hvad det Forslag, der er stillet til det 2det Stykke, angaaer, da seer jeg ikke, at der kan indvendes noget Væsentligt imod Fleertallets Forslag, om jeg end i og for sig naturligtvis foretrækker Udkastets Bestemmelser. Hvad derimod det sidste Forslag angaaer, som er stillet af 2 ærede Medlemmer af Udvalget, nemlig den Rigsdagsmand, der sidst havde Ordet, og Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. M. Hansen); da kan jeg ikke andet end henstille til de ærede Medlemmer, om de ikke ville tage det tilbage som et aldeles overflødig Forslag, og som netop paa Grund af sin overvættede Overflødighed synes mig bliver skadeligt. Denne § taler jo nemlig kun om Ophævelse af den i § 35 af Forordningen af 1ste October 1802 hjemlede Fritagelse for Bygningsafgift af Huse og Værksteder, der benyttes af de Haandværkere, der efter Lovens maae opholde sig paa Landet. Det, som Sen altsaa siger, det er, hvilke Haandværkere og hvornaar disse Haandværkere skulle falde ind under Bygningsafgiftslovens almindelige Regler, og til disse almindelige Regler, som omhandles i Forordningen af 1ste October 1802, der henhører denne Fritagelse for de Bygninger, som ikke ere taxerede til 200 Rd. Assuranceværdi, saa naar man vil sammeholde Deconomien i Forordningen af 1ste October 1802 med § 70 her, forekommer Mening mig her at være utvivlsom, saa det vilde blive uhyggeligt og forstyrrende, om man vilde føie noget Tillæg til i saa Henseende.

S. M. Hansen: Jeg har aldeles opstillet Forholdet saaledes, som den ærede Mini-